

ஸ்ரீ:
 மங்களத்தைத் தரும்
 ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி ஸ்தோத்ரம்

யாஸா பத்மாஸனஸ்த்தா விபுலகடிதமே பத்மபத்ராயதாகஷி
 கம்பீராவர்தனாபி: ஸ்தனபரனமிதா ஸுப்ரவஸ்த்ரோத்தரியா |
 லசஷ்மீர் திவ்யைர் கஜேந்த்ரை: மணிகணகளிதை:
 ஸ்னாபிதா ஹேமகும்பை:
 நித்யம் ஸா பத்மஹஸ்தா மம வஸது க்ருஹ ஸர்வ
 மாங்கள்ய யுக்தா ||

कान्तस्ते पुरुषोत्तमः फणिपतिः शश्यासनं वाहनं
 वेदात्मा विहगेश्वरो यवनिका माया जगन्मोहिनि ।
 ब्रह्मेशदिसुरब्रजः सदयितस्त्वद्वासदासीगणः
 श्रीरित्येव च नाम ते भगवति ब्रूमः कथं त्वां वयम् ॥ १ ॥

का॒न्तस्ते॑ पुरु॒षो॒त्तमः॑ फणि॒पति॑ः॒ शश्या॒सनं॑ वा॒हनं॑
 वेदा॒त्मा॑ विहगे॒श्वरो॑ यवनि॒का॑ माया॑ जगन्मो॒हिनि॑ ।
 ब्रह्मेशदि॒सुरब्रजः॑ सदयि॒तस्त्वद्वा॑सदा॒सीगणः॑
 श्रीरि॒त्येव॑ च॑ नाम॑ ते॑ भगवति॑ ब्रूमः॑ कथं॑ त्वां॑ वयम्॑ ॥ १ ॥

तेऽवृष्टिं यातुमिन्नृ ऎल्ला नन्पत्तिपुक्तुम् बेन्नै मह्यालक्ष्मिये,
 उलकिऩेप्प पतेत्ततु अत्तुलु करेन्तुरेन्तु अत्तेन नियमित्तु
 अत्तुलु ल्लवामियाय, ऎल्ला ज्ञेवराशीक्तुक्तुम् उत्तमनाय विळाङ्कुम्
 मह्यालिञ्ज्ञु उन्न पती.

अरवरचनाम् आ॒ति॒सेव॑ उ॒यां॒न्तत॒तुम्, वि॒सा॒लम॒म्,
 नन्पुम्मेन्म॒ल॒तुम्, मेन्म॒मेया॒न्म॒तुम्, कु॒ली॒र्न्तत॒तुमा॒न् उ॒मतु
 ती॒रुप्प॒ल॒वी॒ मेत्त॒त्तया॒यु॒म् आ॒ल॒न्मा॒यु॒म् उ॒ल॒व॒र्.

वेत्तस्त्वरुप्यान् पक्षिराज्ञन् आ॒ल॒न्मा॒यु॒म् ऊ॒र्ती॒या॒यु॒म् इ॒रु॒प्प॒वर्.

उ॒म्म॒मेय॒र्न्या॒त उ॒ल॒की॒न्कु॒ मय॒क्क॒ट्टु॒म् प्र॒की॒रु॒ति॒ ऎ॒नु॒म् ज्ञ॒टप्प॒बो॒रु॒ल्
 उ॒म्म॒मेय॒र्न्या॒त ती॒रु॒त्ती॒रे.

पूरु॒ष्मा, श॒सन् पो॒न्न॒वर्क॒ल् उ॒मतु॒ परि॒ज्ञ॒नां॒क॒ल्. अ॒वर् त॒म्
 तेवि॒मां॒क॒ल् उ॒मतु॒ परि॒सा॒रि॒क॒क॒ल्.

- 1) आ॒ल॒र्य॒यि॒क्क॒प्प॒टु॒पवर्
- 2) तन्नेन आ॒ल॒र्य॒यि॒प्पवर् बो॒रु॒ट्टु॒ ए॒म्पे॒रु॒मा॒नेन आ॒ल॒र्य॒यि॒प्पवर्.
 (एल्ला॒प्प बो॒रु॒ट्टक॒कु॒म् आ॒ता॒रमा॒यु॒म् अ॒व॒र्ण॒र॒ वि॒या॒पि॒प्पवरा॒यु॒म्
 इ॒रु॒प्पवर्)
- 3) ल॒र्वरु॒क्कु॒म् ल॒वामि॒न्या॒य पक्वा॒नु॒क्कु॒प्प बत्ति॒या॒य इ॒रु॒प्पवर्

- 4) கஷ்டப்படுகிறவருடைய கூக்குரலைத் தானும் கேட்டு பகவானையும் கேட்பிப்பவர்.
- 5) ஆஸ்ரயித்தவருடைய எல்லா தோழங்களையும் போக்குபவர்.
- 6) தமது குணங்களாலே பகவானை ஆஸ்ரயிக்கத் தக்கவராக அவர்களை பக்குவப்படுத்துகிறவர் - என்கிற சீரிய அர்த்தங்களைத் தன்னுள் பொதிந்து கொண்டிருக்கும் பீஜாக்ஷரமான “ஹி” எனும் சொல் உமது திருநாமம்.

உம்மை யாம் எங்ஙனம் துதிப்போம்?

யस्यास्ते महिमानं आत्मन इव त्वद्वलभोपि प्रभुः
 नालं मातुं इयत्तया निरवधिं नित्यानुकूलं स्वतः |
 तां त्वां दास इति प्रपन्न इति च स्तोषास्यहं निर्भयो
 लोकैकेश्वरि लोकनाथदयिते दान्ते दयां ते विदन् || २ ||

யஸ்யாஸ்தே மஹிமானம் ஆத்மன இவ த்வத்வலபோபாபி ப்ரபு:
 நாலம் மாதும் இயத்தயா நிரவதிம் நித்யானுகூலம் ஸ்வதः |
 தாம் த்வாம் தாஸ இதி ப்ரபன்ன இதி ச ஸ்தோஷஷாஸ்யஹம்
 நிர்ப்பயோ

லோகைகேஸ்வரி லோகனாதத்திதே தாந்தே தயாம் தே
 விதன் ||2||

எல்லா உலகிற்கும் ஒரே யஜமானியாயும், உலகின் அதிபதியான பெருமானின் ப்ராண நாயகியாயுமிருக்கும் மஹாலக்ஷ்மியே! புவனியும் விண்ணுலகும் உங்கள் இருவருடைய சொத்து. இதற்கும் சீரிய உமது கல்யாண குணங்களுக்கும் அளவு கிடையாது. இவையாவர்க்கும் எப்பொழுதும் இயற்கையில் அனுகூலமானவை. இதனை அளவிட்டுக் கூற நீரும் பெருமானும் சக்தியுள்ளவர்கள். நான் உமதாமையென்று உணர்ந்து உம்மைத் தஞ்சமாகப் பற்றியுள்ளேன். புலன்களை அடக்கி உமதாஜ்ஞாக்கு விரோதமின்றி வந்தடைந்தவர்களிடம் உமக்குள்ள தயையை உணர்ந்த நான் பயம் நீங்கப் பெற்றுத் துதி பாடப்போகிறேன்.

ईषत्वत्करुणानिरीक्षणसुधासन्धुक्षणाद्रक्ष्यते
 नः प्राक्तदलाभतस्त्रिभुवनं संप्रत्यनन्तोदयम् ।
 श्रेयो नह्यरविन्दलोचनमनः कान्ताप्रसादाद्गुते
 संस्तुत्यक्षरवैष्णवाध्वसु त्रुणां संभाव्यते कर्हिचित् ॥ ३ ॥

सश्वत्त्वत्करुणैरीक्षणसुधासन्धुक्षणाद्रक्ष्यते
 नश्वितम् प्रराक्ततालापातस्त्रिपुवनम् समप्रत्यनन्तेऽतात्मयम् ।
 सरोर्यो नह्यरविन्दत्तलोचनमनः कान्ताप्रसादात्मरुते
 समस्तरुत्यक्षरवैष्णवाध्वसु त्रुणां संभाव्यते कर्हिचित् .. ॥ ३ ॥

तायेऽ! उमतु कटेक्कन्न पार्ववे किटेक्कात बोमुतु अழिवृन्ऱ्ऱुम्,
 उमतु कटेक्कन्न पार्ववे किटेक्कप्प बेऱ्ऱतुम् मुन्ऩन विट
 अतीक्क चेम्पिपान्तुमान मुवुलकिलुम् उल्ला ज्ञेवराचिकन् करुन्नेन
 निऱ्ऱन्त अम्रुतम् पोन्ऱ उमतु कटेक्कन्न पार्ववयाल
 वाम्पिक्कप्पट्टुक काप्पान्ऱ्ऱप पट्टुकिऱ्ऱार्कन्. तामरैप पोन्ऱ
 कन्नकाल करुन्नेयेप बोम्पियम् बेरुमानुतेय समरसमान
 इष्टन्नायकियान उमतु अनुक्किरह्यम् इल्लेलयेल यावर्क्कुम
 ज्ञाप्पेयारुनेन मात्तीरम् अनुपविक्कुम ज्ञेल्लवर्यमुम्, ज्ञेवात्म
 मात्तीरत्तेत अनुपवित्तलेनुम् केवलियमुम्, परमात्मानुपवम
 ऎनुम् मेंोक्केमुम् मन्त्रेववित्तीलुम् किट्टातु.

शान्तानन्तमहाविभूति परमं यद्व्वास्त्र रूपं हरेः
 मूर्तम् ब्रह्म ततोपि तत्प्रियतरं रूपं यदत्यद्वृतम् ।
 यान्यान्यानि यथासुखं विहरतो रूपाणि सर्वाणि तानि
 आहुः स्वरैनुरूपरूपविभवैर्गाढोपगृहानि ते ॥ ४ ॥

ஸாந்தானந்தமஹாவிஷுதி பரமம் யத்ப்ரஹம் ரூபம் ஹரே:

மூர்தம் ப்ரஹம் ததோபி தத்ப்ரியதரம் ரூபம் யத்யத்யத்புதம் |

யான்யான்யானி யதாஸகம் விஹரதோ ரூபானி ஸர்வானி
தானி

ஆஹா: ஸ்வரைனுரூபரூபவிப்பவெர்காடோபகாடானி தே ||4||

தம்மை அடைந்தவர்களுடைய எல்லா தோழங்களையும்
போக்குகிறவரும், உலகைப் படைப்பது போல் ஸம்ஹாரமும்
செய்பவருமான, பெருமாளினுடைய ஸ்வரூபம், பசி - தாகம்
போன்றதும், வளர்ச்சி - தேய்வு போன்றதுமான தோழங்களற்றது.

தேச காலங்களாலும், குணங்களின் சீர்மையாலும் அளவற்றது.
(ஸம்ஸார மண்டலம், பரமபதம் என்கிற) இருவித சொத்தையுடையது.
மிக உயர்ந்தது. சுயமாகவும், கல்யாண குணங்களாலும் மிக மிகச்
சிறந்தது. அவரது திருமேனி, பார்த்து தொட்டு அனுபவிக்கத்
தக்கதாகவும், தியானிப்பவருடைய புத்தியை மலரச் செய்வதாயும்,
அவராலேயே அவரது ஆத்மாவை விட அதிகமாக நேசிக்கப்
படுவதாயும், அழகு முதலிய மஹிமைகளால் மிக்க ஆச்சர்யகரமாகவும்
இருப்பது. சங்கரங்கள், ப்ரத்யும்னர் போன்ற வ்யகங்களும், ராம
கிருஷ்ணதிகளான விபவங்களும், இயற்கையான ஆனந்தம் போன்ற
சுபாவத்தை விடாதவாறே, ஆஸ்ரிதரை மகிழ்விக்கும் ஸீலகள் புரிய
ஏற்றுக் கொண்ட திருமேனிகள். இம்முன்றும் முறையே அவற்றிக்கு
மிக்கப் பொருத்தமான உமது திவ்ய ஆத்மஸ்வரூபம், பரம் எனும்
உமது நித்யமான திருமேனி மற்ற அவதாரத் திருமேனிகள்
இவைகளுடன் பிரிவில்லாச் சேர்த்தியை உடையவை என வேதம்,
ஸ்மிருதி, பாஞ்சாராத்ர சாஸ்திரங்கள் போன்ற நூல்கள் கூறுகின்றன.

आकारत्रयसंपन्नं अरविन्दनिवासिनीम् ।

अशोषजगदीशित्रिं वन्दे वरदवलभाम् ॥ ५ ॥

ஆகாரத்ரயஸம்பன்னாம் அரவிந்தனிவாஸினீம் |

அசோஷஜகதீஸித்ரிம் வந்தே வரதவல்லபாம் ||5||

ஆஸ்ரயித்தவர் வேண்டுமெந்தறை அளிக்கவல்ல பெருமானை வசப்படுத்தியவராகையால் நமக்காக அவரிடம் சிபார்சு செய்பவராயும், எல்லா உலகிற்கும் இயக்குவிக்கும் ஸ்வாமினியாகையால், நம்மை ரக்ஷிக்க ஆந்றலையும், உறவையும் உடையவராயும், தாமரைப்பூ மேல் வீற்றிருப்பதால், அடையத் தக்கவராயும், இப்படி புருஷகாரத்வம், உபாயத்வம், உபேயத்வம் எனும் மூன்று ஆகாரங் (பண்பு) களையுடைய மஹாலக்ஷ்மீயை வணங்குகிறேன்.

஭गவत்தாராயணாभிமதானுரூப ஸ்வரूப
 ரூபగுணவி஭வைஶ்வர்யாஶிலாயநவधி஦திஶயாஸ்
 ருயேயகல்யாணங்நாகண் பதாவநாலயா் ஭கவதீ் ஶ்ரிய
 ஦ேவீ் நித்யானபாயினீ் நிர்வீா் ஦ேவதேவ ஦ிவ்யமஹிஷீம்
 அகிலஜங்நமாதரம் அஸ்மந்மாதரம் அஶரண்யஶாரண்
 அனந்யஶாரணः ஶாரணம் அஹ் பிபதே || 6 ||

ப₄க₃வன் நாராயணபீமதானுரூப ஸ்வரூப
 ரூபகு₃ணவிப₄வைசச்வர்யஶீலாத₃யனவத₄தித₃திஶயாஸம்
 க₂யேயகல்யாணகு₃னக₃ணும் பத₃மவனாலயாம் ப₄க₃வதீம் ஸ்ரியம்
 தே₃வீம் நித்யானபாயினீம் நிர்வத₃யாம் தே₃வதே₃வ
 த₃விவ்யமஹிஷீம்
 அக₂லஜக₃ன்மாதரம் அஸ்மன்மாதரம் அஶரண்யஶாரண்யாம்
 அனந்யஶாரணः ஶாரணம் அஹும் ப்ரபத₃யே ||6||

தோழமற்றவரும், கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவருமான பெருமாளுக்கு ப்ரியமானவையும், பொருத்தமானவையுமான திவ்ய ஆத்ம ஸ்வரூபம், திவ்ய திருமேனியழகு முதலான கல்யாண குணங்கள், உபயவிபூதிகள், பெருமையையும், சுலபத்தன்மையையும் தோற்றுவிக்கும் எல்லையற்றதும், கணக்கற்றதும், மிக்க உயர்ந்ததுமான மங்கள குணங்கள் இவற்றையுடையவளும், தாமரைக் காட்டில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருப்பவளும், தோழி

சம்பந்தமேயற்ற கல்யாண குணங்களையுடையவரும்,
 துயருற்றவருடைய ஆர்த்தத் தவனியைக் கேட்பதும், அதனைப்
 பெருமானைக் கேட்பிப்பதும் போன்ற பணிபுரிவராகையால்,
 ஆஸ்ரிதருடைய தோழத்தைப் போக்கி, ப்ராப்யத்தில் ஆசையை
 வளர்த்து, உபாயத்தை அனுஷ்டிக்கச் செய்பவரும், கர்மம்
 காரணமாகயின்றித் தமது ஸங்கல்ப்பம் காரணமாகப் பல
 அவதாரங்கள் செய்பவரும், அந்தந்த வஸ்துக்களின் ஸம்பந்தத்தால்
 தோழம் சிறிதும் அடையாதவரும், பெருமானை விட்டு
 அகலகில்லாதவரும், சீற்றும் அதனால் தண்டிப்பது போன்ற தோழம்
 யாதுமில்லாதவரும், தேவர்க்கும் தேவனான பெருமானுக்கு ப்ரதான
 ராணியும், எல்லா ஜீவராசிகளிடத்தும் தாயின் வாஞ்சையை
 உடையவரும், எமக்குத் தாயாகவும், புகலற்றவர்களைக் காக்கும்
 தன்மையுள்ளவரும் ஆகிய பெரிய பிராட்டியாரை, என்னை ரக்ஷித்துக்
 கொள்ள எவ்வித விரகுமற்ற நான் என்னைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பை
 ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு பொறுப்பை
 அவளிடம் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

தலாஸபஸ்விதபாலிதஸப்தலோகி
 நிர்வாகோரகித நேமகடாக்ஷலிலாம் |
 ஶரிரங்கால மங்கல்஦ீபரே஖ா
 ஶரிரங்காஜமஹிஷி ஶ்ரியமாஶ்ரயாமः || 7 ||

உல்லாஸபல்லவிதபாலிதஸப்தலோகீ
 நிர்வாஹகோரகித நேமகடாக்ஷலீலாம் .
 ஶரிரங்காஹரம்யதல மங்காலதீபரேகாம
 ஶரிரங்காஜமஹிஷீம் ஶ்ரியமாஸ்ரயாமः || 7 ||

பிரளயகாலத்தில் பாழாய் கிடந்த இந்த சேதன அசேதன
 வஸ்துக்களைப் பட்ட மரத்தைத் துளிர்ப்பிப்பது போல், தமது
 கடைக்கண் நோக்கி சின்னஞ்சிறு லீலையால் தோற்றுவித்து, பூ:, புவ:,
 ஸௌ:, மஹ:, ஜந:, தப:, ஸத்யம் என்று ஏழு லோகங்களாகவும்,
 அவற்றை ஆளும் அதிகார புருஷர்களாகவும் செய்தருளி இந்த
 நிர்வாஹமென்னும் மொக்கையும், சேதநருக்கு முக்கியிலித்தல் என்கிற

மலர்ச்சியையும் அளித்தருளவே திருவரங்கம் பெரியகோவிலில்
திருவிளக்குச் சுடராக விளங்குகிறவராயும், ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பட்ட
மகிழ்ச்சியாயுமிருக்கும் மஹாலக்ஷ்மீயை இறைஞ்சுகிறோம்.

ஸமஸ்தஜனநீஂ வந்஦ே சைதந்யஸ்தந்யாயினீம் |
ஶ்ரேயஸீஂ ஶ்ரீநிவாஸஸ்ய கருணாமிவ ரूபிணீம் ||